

DE TURQUOISE KUST VAN TURKIJE

De zuidwestkust van Turkije is behalve een populaire vakantiebestemming ook een voortreffelijk vaargebied. Nautique stapte aan boord van een traditionele gulet voor een Blue Cruise langs de Turkse Rivièra.

En flits roodbruin in de oneindige turquoise golven – het schild van een onechte karetschildpad die langs de boeg zwemt. Ik schiet overeind en fotograaf Jurrien duikt naar zijn camera, maar de schildpad

is alweer in de diepte verdwenen. Ik laat me zakken op de comfortabele kussens op het achterdek en neem nog een slokje van mijn gin-tonic. Boven me klappert het bezaanzeil even in de wind, dan is het weer stil. Jurrien haalt zijn schouders op en legt zijn camera weer weg. Je druk maken op een schip als dit is nagenoeg onmogelijk. Bovendien: we zullen deze week nog wel meer kansen krijgen om de beschermde onechte karetschildpad te spotten, want we varen dwars door een gebied met broedstranden. We zijn in Marmaris opgestapt op de gulet *Notus* om in zeven dagen naar Göcek te zeilen, door het hart van de Turkse Riviera. Zuidwest-Turkije staat nu bekend om de vele all-inclusive resorts en drukke kustplaatsen, maar vanaf het

water ontdek je nog de afgelegen baaien, zonovergoten kiezelstranden en ongerepte pijnbossen waar de eerste toeristen door gelokt werden. Honderd jaar geleden maakte de Turkse schrijver Cevat Sakir Kabağaçlı hier met zijn vrienden een tocht op een vissersboot die normaal door sponsduikers werd gebruikt. De 'Blue Cruise' was geboren.

Gulet-cruises

Een eeuw later worden de weektochten langs baaien met alle mogelijke schakeringen blauw nog steeds aangeboden op hetzelfde type schip: de gulet. Deze houten kits wordt veel in Bodrum gebouwd, heeft meestal twee masten en is zo'n 14 tot 30 meter lang. De *Notus*, waar wij op varen, is 24 meter lang en heeft zeven gastenhutten. "Gulets zijn prachtig ontworpen schepen," vertelt onze kapitein Ergün. "Maar een houten schip betekent wel elke winter weer naar de werf voor onderhoud. Toch is dit het meer dan waard: als je goed voor een gulet zorgt, kun je er wel 200 jaar mee zeilen!"

Samen met kapitein Ergün proosten we op een mooie zeilweek.

En zeilen doet onze kapitein graag. Veel aanbieders van gulet-cruises in de regio staan erom bekend dat ze de verschillende routes eigenlijk alleen met de motor varen, maar zo niet bij de Nederlandse organisatie ScicSailing, waar de *Notus* voor zeilt. Ergün is al negen jaar kapitein op dit schip. Hij komt uit Bodrum en begon op zijn vijftiende al met werken als matroos. Zijn gezicht is getekend door het leven op zee, maar zijn groene pretogen duiden op een jonge geest. "Zeilen is het allermooiste dat er is. Voor de beste zeilcondities in deze regio moet je ten noorden van Bodrum zijn, maar het gebied waar we deze week varen heeft weer een geheel eigen aantrekkingskracht."

Vorbij de drukte van Marmaris wacht de

open zee, waar we slechts heel af en toe een ander jacht passeren. We blijven in de buurt van de kust en zien hoe de bergen in het achterland van de provincie Mugla zich aftekenen tegen een strakblauwe hemel. De meeste ochtenden zeilen we op ons gemak een eerste etappe, voordat we rond lunchtijd een afgelegen baaitje met kiezelstranden en pijnbomen opzoeken. De ideale plek om te ankeren en voor de lunch nog even af te koelen met een duik in het kraakheldere water. Na de lunch zeilen we verder, om voor zonsondergang weer een volgende baai op te zoeken en onder anker te overnachten. Slapen kan in de comfortabele eigen hut, 's nachts verkoeld door de zeebries, of gewoon aan dek, in een dekbed gewikkeld onder de schitterende sterrenhemel. →

‘De koningsgraven zijn iconen van de regio, uitgehouwen in een steile rotshelling.’

Sinterklaas en Cleopatra

De route die we afleggen brengt ons niet alleen langs idyllische baaien, maar ook naar archeologische vindplaatsen van eeuwenoude culturen. We varen deze week langs de voormalige streken Karië en Lycië. Vlak voordat we de scheidslijn tussen deze twee rijken uit de klassieke oudheid passeren, stappen we over op een lokaal motorbootje om op excursie te gaan. We varen de ondiepe rivier Dalyan op naar de oude grensstad Kaunos, waar we in de zinderende middaghitte langs ruïnes van tempels en een badhuis wandelen. In het goed bewaard gebleven amfiteater groeien de olijfbomen dwars door de tribunes heen. Verder de rivier op varen we langs koningsgraven, iconen van de regio uitgehouwen in een steile rotshelling, de een met nog mooiere façades dan de ander. Na een lange zeiletappe richting de Baai

van Fethiye brengt Ergün ons samen met matroos-in-opleiding Sakir in de bijboot naar St. Nicholas Island, waar de ruïnes van tientallen kerken uit de vierde tot zesde eeuw n.Chr. te zien zijn. De originele tombe van Sint-Nicolaas zou op dit eiland hebben gelegen, voordat de resten van de goedheiligman verplaatst werden naar Myra en later Bari in Italië. Zijn eerste rustplaats moet verreweg de mooiste zijn geweest; vanaf de top van de heuvel op het eiland kijken we uit over een baai waar de ondergaande zon een brede baan werpt over het water. Later in de week komen we nog een bekende naam uit de oudheid tegen. Cleopatra Cove is een beschutte baai die volgens de lokale legende meerdere keren bezocht is door de Egyptische koningin, die er kwam om te baden. Of het echt gebeurd is of niet – in de middag en avond dat we hier voor anker liggen, →

Elke avond ankeren we weer in een andere idyllische baai.

ScicSailing

Al 30 jaar zeilt er een kleine vloot traditionele gulets van de Nederlandse organisatie ScicSailing in Griekenland en Turkije. Op de schepen is ruimte voor 6-16 passagiers, die in een eigen hut met compacte en suite-backkamer overnachten. Wij zeilden op een gulet met meerdere gasten, maar het is ook mogelijk om een schip te charteren met bijvoorbeeld een groep vrienden of familie. Het seizoen loopt van april tot begin november (individuele zeilcruise van een week incl. maaltijden en drankjes, excl. transfer en vliegtickets vanaf €951 p.p.; scicsailing.eu).

zien we boten af en aan varen. De bezoekers hebben allemaal hetzelfde doel: even zwemmen of snorkelen rond de ruïnes van de hammam aan het water, waar Cleopatra heeft gebadderd.

Turks onthaasten

Na een paar dagen aan boord zijn we teruggeschakeld naar een rustiger tempo. Onze horloges zijn op dag één al in de reïstassen verdwenen, net als onze schoenen – op het teakhouten dek lopen we gewoon op blote voeten. De enige tijdsindicatie die we hebben, is naast het opkomen en ondergaan van de zon de koperen bel in de ruime salon. Als deze wordt geluid, legt iedereen zijn boek of camera weg en verzamelen we ons op het achterdek, waar we plaatsnemen aan de lange houten tafel. 's Ochtends proosten

we op weer een prachtige dag met een glaasje Turkse thee, terwijl er een uitgebreid ontbijt wordt geserveerd met gekookte of gebakken eieren, wentelteefjes, Turks brood, olijven, overheerlijke yoghurt, vers fruit en schapenkaas. 's Middags nemen we een glaasje rosé bij de lunch van Turkse mezze, moussaka, gegrilde aubergine in tomatensaus en tzatziki. En 's avonds, na het borrelmoment, pakt onze geweldige chef Ugur helemaal uit met een waar feestmaal of zelfs een barbecue, waarbij er verse vis of lamskoteletjes worden bereid op de grill die voor de gelegenheid aan bakboord over de reling is gehangen.

Al etend en pratend leren we onze medepassagiers beter kennen. De Brit Adam heeft al 22 Blue Cruises gemaakt met ScicSailing. Hij blijft maar terugko-

Hoe kom je er

Meerdere maatschappijen vliegen rechtstreeks of via een tussenstop naar de Turkse zuidwestkust. Wij vlogen met Corendon rechtstreeks vanaf Schiphol in drie uur naar Dalaman, tussen Marmaris en Göcek (vanaf €280; corendon.nl).

De bemanning bereidt de grill voor een barbecue aan boord.

men, voor het goede eten, de sfeer aan boord en het vaargebied. De Nederlandse Marie-Christine komt voor het comfort en de zeilbeleving: "Ik schiet meteen in de relaxstand hier, want alles is zo goed geregeld. Ik ben een echte watterrat en zeil thuis veel wedstrijden, maar hier kan ik echt vakantievieren en hoef ik me nergens zorgen om te maken." De attente bemanning neemt aan boord het zeilen voor hun rekening, maar dat betekent niet dat je de hele week hoeft te luieren – al mag dit natuurlijk wel. Elke dag zwem ik voor het ontbijt, voor de lunch en nog twee keer in de avond, net als de meeste andere passagiers. Er zijn snorkelspullen aan boord, een SUP-board en twee kajaks. Na een gefaalde poging suppen trek ik er op de voorlaatste avond van onze reis met een van de kajaks op uit om de baai waar we voor de nacht geankerd zijn, in de buurt van Göcek, te

verkennen. De begroeiing is hier droger dan bij de kust rond Marmaris en behalve pijnbomen groeien er ook wilde granaatappelbomen, salie en rozemarijn tussen de rotsen. Ik peddel richting de kliffen aan de andere kant van de baai, waar ik een kleine grot spot. Het water is er zo helder dat ik de klifwand metersdiep naar beneden zie storten. Kleine, zwarte bolletjes met stekels klampen zich onder me vast aan de wand: zee-egels. Terwijl de zon achter de bergen in de verte zakt, peddel ik langzaam terug naar de *Notus*. Het water is nu spiegelglad, mijn peddel maakt de enige rimpelingen. Heel even denk ik dat ik voor me iets roodbruins onderwater zie, maar in een flits is het alweer verdwenen. Om de onechte karetschildpad op de foto te krijgen, zullen we gewoonweg nog een keer terug moeten keren. ┘